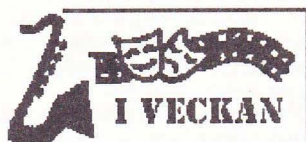

Fredag 4 maj

4 - 10 maj

VB:s kalendariet över kulturarrangemang och andra offentliga tillställningar fortsätter i regel på sista sidan. Inerna möten återfinns i mötesspalten på sista sidan.

Mejeriet on 21.00 Lenny Kravitz (USA) Den felande länken mellan The Beatles och 90-talet. To 21.00 direktsänt nöjesprogram i TV med diverse artister. Fre 11/5 21.00 Nusrat Fateh Ali Khan (Pakistan) Med sitt 11-månaband kommer denne muslimske sångare att ge en lektion i dans, rytm- och harmonilära som sällan tidigare skådats. **BIO Södran** Biljettbokning: 131050 Fre lö sö on to 18.30 "Sensomardagar" med Bette Davis o Lillian Gish. Bt. En finstämd och lågmäld film. Fre lö sö on to 21.00 "Kvinnorna på taket" Bf. Svensk film av Carl Gustaf Nykvist. En sällsam visuell upplevelse i gränslandet mellan fantasi och verklighet. Matiné sö 14.00 "Dunderklumpen". Per Ahlins älskade film om Beppes och Dunderklumpens jakt på en stulen skattkista i Jämtlands fjälltrakter. **Lilla teatern** Stortorget 1. Biljett: 12 51 01. fre 19.30, lö 22.00 o. sö 21.00 "Triptyk". Tre enaktare med manus och regi av Niclas Westergren. Tre möten och uppgörelser mellan människor. Allvarsamt och komiskt om vårt behov av kontakt. Föreställningen lämpar sig särskilt väl för högstadies- och gymnasieungdomar. Lö 20.00 o. sö 18.00 "Krog" med Proteus. Lennart Ch. Svensson har varit runt på Lunds krogar och lånat sitt öra till ofrivilliga samtal. Texten framförs av Louice Hörle. Musik av Per-Axel Stenström, bild av Petter Petersson och Lennart Ch. Svensson. **Musik i Lund** Lö 18.00 Universitetets aula. Akademiska kapellet och Capella Lundensis, solist Louise Agnani, cello. Verk av Gunilla Loewenstein. Dir. Johan Åkesson. Må 19.30 Konstmuseet, Lunda-konserten med verk av lundatonsättare: Hultberg, Fernström och Loewenstein. **Kulturen** Fre lö forts dockteaterfestival. Sö 14.00 Skånska sånglekar för stora och små. "Lund genom seklerna", runfvandring på Kulturen 15.00. **Forum för kvinnliga forskare** forskarluncher (medtag matsäck, dryck finns att köpa) i dag 11.45-13.00 Kvinnoforskningsbibliotek i

Margó Ingvardssons tal:

Omprövningens tid

På hundraårsdagen av 1 maj som demonstrationernas dag i vårt land samlas vi för att återuttrycka våra förhoppningar om framtiden och en värld där det råder rättvisa och solidaritet.

Det är en annorlunda 1 maj i år. Den politiska kartan har förändrats i Europa och här hemma. I de socialdemokratiska tågen vänds de gamla parollerna om rättvisa mot den egna regeringen. Om de fortfarande sjunger "från mörkret stiga vi mot ljuset", kommer förmodligen partiledningen att hävda att det är en vårsång, en hyllning till vårens ljusare tid istället för en arbetarkampsång.

För nu lever i vi i förändringens och omprövningens tid.

I Östeuropa avslöjas lögnerna en efter en. Kommunistiska partidiktaturer störtas och en lång och mödosam demokratiseringsprocess ska påbörjas. Vår förhoppning är givetvis att omdaning ska leda till socialistisk demokrati. Men vilken väg folken i de östeuropeiska länderna ska välja bestämmer de själva, och vi kan bara hoppas på att det ska få ske utan utländsk inblandning.

Även om dessa länders situation är ett resultat av en odemokratisk kommunism, så kommer inte en rå kapitalism med dess brutala vinstintressen att ge folken det välstånd och den frihet de kämpat för. Och i vilken mån kommer det att gagna fred och nedrustning med ett starkt Tyskland i Nato, där DDR gått från den ena militärpakten till den andra?

Litauen ett test

Litauen är just nu ett test på de demokratiska förändringarna i Moskva. Mycket står på spel. Den internationella avspänningen, Gorbatsjovs goodwill och kraftmätningen mellan dem som vill förändring och det gamla reaktionära gardet.

Vi stöder de baltiska staternas strävan till självständighet och vi riktar en uppmaning direkt till Moskva: slopa alla sanktioner och hot mot Litauen. Börja förhandla nu!

Margó Ingvardsson och den kinesiska banderollen på Stortorget första maj. Teckning Göte Bergström.

Ingen bro över Öresund

Än finns det chans att slippa Öresundsbron och rädda miljön.

Vi ska lägga ner stor kraft och möda på det arbetet. Vi ska hjälpa tveksamma politiker med bra argument och ge dem mod att gå emot starka bil- och brointressen.

Vi vet att industrivärldens bilvanor kräver så mycket energi att de är omöjliga att överföra till världen som helhet. Vi vet att bilismen är ett av våra största miljöproblem. Därför ska vi inte ha bilbro över Sundet, där alla bilar först ska passera Skåne.

Det enda acceptabla för miljön är en tåg tunnel. Och om bilarna absolut ska över Sundet uppmanar vi socialdemokraterna att utreda alternativet med biltåg.

Sorgen och vreden

80-talet var krismedvetandets tid.

90-talet blir omprövningens tid.

När socialdemokraterna vann

1.5

Vpks demonstration i Lund samlade 700 deltagare, socialdemokraternas 450 och r-arnas 90. Alla andra uppgifter är oriktiga; vi har den mest erfarna och kompetenta räknaren. Det innebär att vpk fortfarande är störst och att vpks demonstration i Lund var större än den i Malmö.

Sen måste det konstateras att vpks förstamajdemonstration i Lund för tio år sen räknade drygt 3000 deltagare och alltså var drygt fyra gånger så stor som nu.

Åke Arvidsson från KHF höll ett utmärkt tal (tycker vi, liksom många andra). Representanten för demokratirörelsen i Kina hade tyvärr fått förhinder men deras banderoll uppmärksammades. Blåsorkestern hade en förnyad repertoar men bidrog till att mötet blev lite långt. Omröstningen om k-et? Lika många för som mot, enligt preliminära uppgifter.

Vpks Öppet hus i stadshallen var ovanligt välbesökt - dvs de flesta slog sej ner utomhus dit serveringen klokt nog hade flyttats i det vackra vädret. Däremot var det trots det goda programmet glest med folk på kvällens fest på Fakiren. Dock noterades ett par kända socialdemokrater bland gästerna.

Appellmöte

lördag 5.5 kl 11-12 på Mårtens-torget. Ulla Henriksson och Kristina Zitko talar, Hannas Fläkt spelar.

Säkert grepp

(tillägnad killarna på Däckshopen i Lund)

En doft av gummi och cigaretter och en vit plastmugg automtkaffe.

Motorman och yrkeskvinna, hemmafru och knutte. Alla kunder i samma säkra grepp.

Sommarväg och nya däck inget hotår-pojkens drömmar. Hur djupt sitter inte dessa mönster?

Forts på sid 2.

Karl Witting

Fortsätt solidaritetsarbetet med León!

I dagarna har man skiftat president i Nicaragua efter valet tidigare i vår. Violetta Chamorro efterträder sandinisten Daniel Ortega, som varit i landets ledning sedan diktatorn Somoza störtades i juni 1979. Inledningsvis tillhörde faktiskt också Violetta Chamorro landets ledning tillsammans med sandinisterna, men hon avgick efter en tid. Tidningen La Prensa, som hon äger, medverkade i kampen mot Somoza. Emellertid har Chamorro efterhand ställt sig alltmera kritisk till sandinisterna och intagit en direkt fronderande attityd.

Sandinisterna måste nu ta på sig rollen som opposition vilket lär kunna fungera alldeles utmärkt med tanke på att partiet är landets bäst organiserade och största politiska organisation. Härigenom har sandinisterna en utmärkt möjlighet att stärka sin ställning och återkomma i politiska majoritet efter nästa val.

I Lunds vänort León behåller sandinisterna den lokala makten vilket lär komma att få betydelse för de närmaste årens solidaritetsarbete. Lunds livaktiga vänortskommitté Lund-León kan säkerligen fortsätta sitt viktiga arbete för stöd åt den mycket fattiga befolkningen i León, där man liksom i övriga Nicaragua fått utstå ett stort lidande genom kriget mot USA-stödda contras och genom den ekonomiska blockaden. Enastående positivt är det att så många kommunanställda tecknat sig för att ge en tia av lönen varje månad för insatser i León.

Dessutom fortsätter Stödskommittén för Centralamerikas Folk sitt arbete, som pågått sedan 1979 och som engagerat många Lundabor. Det var stödskommittén som öppnade väg för den VPK-motion som ledde till att Lund inrättade vänortsförbindelse med León, som i november fick mottaga sitt första officiella besök från Lund genom kommunfullmäktiges ordförande Lennart Prytz(s).

Solidaritetsarbetet med León måste alltså fortsätta och dessutom utvidgas och fördjupas. Dock är det inte fråga om någon ensidighet utan León och dess invånare har också oändligt mycket att ge oss Lundabor bl a genom sin kultur och genom sitt sätt att se på livet, världen och framtiden, som är helt annorlunda än i den blaserade industrivärlden.

Vpk Lund, styrelsen

– Stämningen bland folk är helt enkelt apolitisk, sa en blåarkollega när vi traskade fram med orkestern i försommarvärmen på den folktomma Grönegatan i Lund. Och visst är det så. De möten och demonstrationer jag bevittnade denna Förste Maj var tystare och mer pliktskyldiga än på mycket länge. Politiken, och särskilt partipolitiken, är den stora förloraren på senare år och det gäller tvärs över partierna. Se på borgarna – de är inte precis i bästa trim utan manövrerar runt varandra i egendomliga turer. Men det är klart: när politiken är ute så är det vänstern som drabbas hårdast, borgare är för det mesta mot all politik och skulle gärna vilja se den försvinna helt.

Man tänker på förra gången demonstrationer och röda fanor var ute. Då var det tidigt 60-tal, klasskampen var slut, fred och harmoni rådde världen över så när som på mindre oroshärdar i Afrika och Vietnam. Arbetarrörelsen ansågs ha tjänat ut sin roll, man skulle med det av Hjalmarsson förnyade högerpartiet satsa på "den vanliga människan" och den egendomsägande demokratin.

Gustav Adolfs torg

Men nu var det 1990. Vi började i Helsingborg, på det gamla slitna Gustav Adolfs torg där varenda människa, ung som gammal, varje hus och butik är en levande bekräftelse på att det svenska klassamhället består. Så där 100 personer på Vpk-mötet, talare Sveriges jämte Olof Palme främste politiske talare de senaste årtiondena, f.d. riksdagsmannen Jörn Svensson.

Jo, det var ett ganska bra tal han höll. Visserligen inledde han med några formuleringar om behovet av att slå vakt om färjetrafiken som var lite väl opportunistiskt avpassade för Helsingborgspubliken, men sen höjde han snabbt nivån till de fundamentala frågor som man naturligtvis ska ställa sig Förste Maj: Vad är socialismens uppgift och hur är dess situation i dag? Det var ingen överraskning att regimerna i Central- och Östeuropa föll, man kan inte bygga socialism utan att människorna har delaktighet i den. Men det innebär inte att vi stillatigande ska acceptera de rörelser och krafter som nu gör sig breda på många håll i Östeuropa. Kapitalet håller nu på att köpa upp de samhällsägda företagen i DDR, senast har Springer köpt fyra tidningar. Det blir nu angeläget att visa solidaritet med arbetarklassen i dessa länder. Kanske är det dags att bygga en ny International när arbetarklassen i Central- och Östeuropa åter stiger fram som en självständig grupp.

Socialismen slut?

Beskäftiga ledarskribenter talar nu om för oss att socialismen är slut, sa Jörn, men sett i ett större perspektiv är det kapitalismen som är slut. Den kan inte ge svar på mänsklighetens ödesfrågor. Den kapitalistiska världsekonomin innebär en makt- och egendomsfördelning där ett fåtal gynnas på de mångas bekostnad. De som försökt förändra har slagits ned mer vapen- och polismakt, de har torterats och mördats, i det senare fallet inte bara i Colombia utan också i Sverige. Demokrati kan inte nås om vi inte bryter kapitalets makt och därför måste vi avvisa det kapitalistiska systemet. Kapitalismen värderar människan efter vad hon äger. Vi måste avvisa det system som dömer det stora flertalet människor till maktlöshet.

Vad gör vi nu?

Jo, det var ett bra tal, även om jag inte kan göra det rättvisa här. Inte ett ord om skattereformen eller den usla regeringen, som nu t.o.m. är ansvarig för de många nässlorna enligt vad jag inhämtade senare på dan. Men ändå, Jörns tal räckte inte det heller. Att socialismen måste segra på hundra års sikt om mänskligheten ska ha nån chans. tror jag alla inser utom de mest inskränkta och fantasilösa. Men vad ska vi göra tills dess? Spara två procent på budgeten med Claes Göran Jönsson, klippa rosorna i trädgården, testa det senaste australiska vinet, spela blåsorkestermusik från arbetarrörelsens genombrottsår? På den punkten gav Jörn inget besked, där är man tvungen att tänka själv.

Lucifer

En pressens gentleman har gått ur tiden, en publicist av internationellt snitt är borta, står det i tidningarna i dag. Jo så säger man ju, men nog är den bild av verkligheten som presenteras i minnesrunorna friserad.

Olof Wahlgren, son till Christer Wahlgren, "majoren", ärvde en tidningskoncern. Hans skickades till Lund för att ta examen hos en familjenärstående professor, blev sen tidningens korrespondent i Frankrike, kom hem och tog över, kastade ut tidningen i en misslyckad politisk kampanj, tröttmade och manövrerades till sist ut av Knut Hammarskjöld som oförmögen att förrätta aktiekapitalet.

Det finns en tragik i det förloppet och det finns plats för medkänsla med en människa som placerades på fel plats i fel tid. I ett bättre samhälle skulle han kan ha hittat en rimligare försörjning.

Men som det var så blev han ett förkroppsligande av kapitalets maktöveryttrandefriheten. Det var en aktivt utövad makt. Lundavänstern var en nagel i ögat på honom och han ingrep med mycket tydliga direktiv för Sydsvenskans lundaredaktion om hur vänstern skulle behandlas i spalterna. Han hade riksdagsmän som praktiskt taget åt ur handen på honom.

Han var liberal, det är sant, han var inte svartblå som Ander i Karlstad eller Fredriksson/Harrin i Jönköping. Men han var heller inte folkligt förankrad som Hjörne. Jag träffade honom aldrig, men tror mig minnas honom när han portionerade ut delar av familjeförmögenheten i form av kaffeburkar och pepparkakor på Stora Salen under den bisarra parentes som gick under namnet Medborgerlig Samling. Han ville säkert väl.

Lucifer

Margó...

Forts från sid 1.

väljarnas stöd i valet 1982 var budskapet kärvt: Nu behövs nedskärningar och besparingar.

Det accepterades, om än motvilligt av fackföreningarna och löntagarna. Många uppfattade det som en svårsmält men nödvändig svältkur.

Under 80-talet blev det också fart på Sverige. Investeringarna ökade. Arbetslösheten minskade, budgetunderskottet försvann och näringslivet mer än fördubblade sina vinster. Börsen slog rekord på rekord. Då trodde många att svältkuren var över och att regeringen skulle börja föra en socialdemokratisk politik.

Men därav blev intet, och det är ett förödande problem i dag. Sorgen och vreden över socialdemokraternas samarbete med folkpartiet växer.

Forts på nästa sida.

Margó...
forts från förra sidan.

Ett omöjligt val

Kommunalskattestoppet kommer att skaka kommunerna i deras grundvalar. Det är ett stopp som inte slår lika mot alla. Störst blir effekten mot oss kvinnor. Mer än hälften av alla kvinnor som arbetar gör det i kommuner och lands-ting. Först blir arbetsmiljön försämrad med överinskrivning av barn i barnomsorgen och patienter i sjukvård och äldreomsorg. När kvinnornas enkräverättvisa löner får de välja mellan att pengarna ska tas från verksamheten eller att avstå från att kräva en anständig lön.

Folkpartiets begäran

Barnomsorgen är nära sammanbrott på många håll. Bara en tredjedel av kommunerna kommer att klara behovet som riksdagen beslutat om till 1991. En utbyggd föräldraförsäkring skulle ha avhjälp det värsta krisen. Samma dag som förslaget om förlängd föräldraförsäkring skulle tas av riksdagen, drog sossarna tillbaka det på folkpartiets önskan. Där kan man tala om snabbavveckling.

Men ännu har ingen socialdemokrat, inte ens Mona Sahlén som utsetts till krispaketets försvarare nr 1, lyckats övertyga någon att det föräldraförsäkringen som hotade jobben, spädde på inflationen, ökade underskottet i bytesbalansen eller förorsakade vår låga tillväxt.

En ny politik

Sverige behöver en ny ekonomisk politik. En politik som bygger på rättvis fördelning och som håller tillbaka hyror och priser. En politik som tar hänsyn till miljön, som värnar om den sociala tryggheten och ger sjukvården tillräckligt med pengar.

Nu behövs ett parti som slår vakt om arbetarrörelsens värderingar, ett marxistiskt, humanistiskt, pluralistiskt parti som ständigt förnyar sitt idéarbete. Ett parti som arbetar för demokrati och socialism, och där demokratin är ett

självständigt och lika viktigt mål som socialismen. Ett parti där de som kallar sig kommunister arbetar tillsammans med oss som kallar sig socialister eller enbart vänster. Ett internationellt parti, som har visionerna om världen och framtiden men som också har konkreta idéer om hur det ska vara i Skåne omedelbart. Ett parti som vågar ta ansvar för nödvändiga beslut och som målmedvetet tar ställning för samhällets svaga, som inte bara förespråkar solidaritet med människor på flykt när vi har goda tider.

Vilket parti ska fylla det behovet, om inte vårt parti. Tillsammans ska vi förnya Vpk, så att vi blir en vänsterkraft som återger människor hopp om förändringar och en rättvis politik.

(Något förkortat av VB.)

Frivillig förening för tvångsvård

Att läsa om fattigvårdens historia i Lund är på det hela taget beklämmande. Drivkraften i de kommunala åtagandena tycks långt in på 1900-talet ha varit dels att de mera besuttna skulle slippa se eländet, dels att fattig- hjälpen skulle kosta så litet som möjligt.

Genom att tillhandahålla visst understöd hoppades man slippa tiggeriet på gatorna och genom att tillhålla hjonen på de usla fattighusen i Lilla Algatan att hålla sig inom sitt karter – för säkerhets skull inrättades på 1880-talet porthus med vakt – så kunde man också hoppa undgå åsynen av de gamla orkeslösa gummorna och gubbarna.

Stora delar av debatten om organisationen av fattigvården kretsar kring pengar; skatterna är redan för höga, menar man, och man vill för all del inte uppmuntra någon understödsgaranda. Det hela verkar märkvärdigt nutida.

1890 bildar välmenande borgare i staden "Lunds frivilliga förening för de fattigas vård". Det var således för 100 år sedan och Allan Green har skrivit en liten minnesskrift om denna förening, *Många till hjälp*. Föreningen ville efter utländskt mönster privatisera delar av den offentliga fattigvården. Man gjorde det nog tilldelas av ideella skäl, men också för att man trodde att det skulle bli billigare.

Man föreslog nämligen snart att staden skulle inrätta en arbetsanstalt. Denna skulle ha två avdelningar. En för tillfälligt arbetslösa (linspånad och makadamslagning) och en tvångs-

anstalt dit arbetsgivare och andra skulle kunna sända arbetsföra men tredskande, lättjefulla, supiga och sturska arbetare. Och hade sådana arbetare rymt från sina familjer borde man leta rätt på dem och sätta in dem. (I själva verket drabbades ofta arbetsföra arbetare av ett slags Moment 22; arbetsföra män ska försörja sig på arbete, till deras familjer utdelas inte fattighjälp; men eftersom det råder arbetslöshet finns inte arbete att få; men eftersom mannen är arbetsfö- för...)

När så arbetsanstalten tagit hand om slöddret – de som inte arbetade – så menade frivillig- föreningen att resten av fattig- vården skulle drivas i privat regi, med personligt engage- mang.

Det länder fattigvårdsstyrelsen till heder att man bestämt avslag förslaget bl a med motiveringen att man inte ville skapa ett prejudikat på att lämna i kom- munal myndighets hand att handskas med så ömtåliga saker som den personliga friheten.

Detta avsnitt om privat in- filtration i en kommunal verk- samhet känns mycket nutida (men tyvärr har inte Green förstätt hur aktuellt det är). I övrigt är minnesskriften en rätt slentrianmässig historia om soppkokningsantalt, barnkrubba och syföreningar och annan traditionell välgörenhetsverk- samhet. Den som vill veta mer om fattigvård i Lund rekommenderas i stället att läsa Johan Persson, *Fattig i Lund*, 1967.

i

Montevideo bjuder på lambadafest

Den nystartade uruguayanska föreningen Montevideo inbjuder till Montezambadafest med mat dans och dryck och levande musik i hyresgästföreningens lokal på Magistratsvägen fredag 4 maj kl 20.00. Entré 15 kr. Om någon grunnar över vad montezambada står för är det en kombination av Montevideo, zamba och lambada.

Aaron Gurevitj i Lund

Prof Aaron Gurevitj från Moskva kommer att föreläsa onsdag 9/5 kl 18.15 i sal 3 på Historiska Institutionen.

Prof Gurevitj är en av världens främsta experter på medeltidens mentalitets- och kulturhistoria. För svensk publik är han mest känd genom boken "Feodalismens uppkomst i Västeuropa" (1979). Onsdagens föreläsning har rubriken "Medieval world picture and odal" och kommer att behandla frågan hur å ena sidan den ekonomiska och rättsliga utvecklingen och å andra sidan de kulturella förhållandena ömsesidigt är beroende och påverkar varandra.

Aaron Gurevitj representerar en marxistisk historiesyn som står fri från den stalinistiska varianten, som närmast kan klassificeras som historieförfälskning. Följaktligen har Gurevitj varit föga populär i sitt hemland under Brezjnevepo- ken.

Prof Eva Österberg leder före- läsningen, som hålls på engelska.

Rolf Nilson:

Baltikum – vänsterns blinda fläck

Här följer i forkortat skick, Rolf Nilsons tal på det baltiska mån- dagsmötet.

I Vpk i Lund är vi stolta över att ha varit tidigt ute med vår kritik av övergrepp mot demokratiska fri- och rättigheter i Östeuropa. Det har gällt Tjeckoslovakien och Polen och det har gällt Sovjets ockupation av Afghanistan.

Detta har för oss varit lika själv- klart som att uttrycka solidaritet med det palestinska, chilenska, sydafrikanska och eritreanska folken.

Jag vill inte med detta påstå att vi har varit perfekta. Långt ifrån. Vi har haft felsyn, varit försiktiga och långsamma ibland, men den som insinuerar att vänsterns soli- daritet ökar med kvadraten på avståndet eller att den ensidigt fördömt USA-imperialismens övergrepp har i grunden fel! De har läst på dåligt.

Vänstern har ett särskilt ansvar att uttrycka sitt stöd till de baltiska folken och jag vill understryka detta. Det viktigaste är givetvis solidariteten med grannfolken men det är också vår skyldighet mot de baltiska kommunistiska partierna som gett sitt fulla stöd till frigörel- sen. Deras trovärdighet inför de egna folken påverkas av den euro- peiska vänsterns ställningstagan- den.

Baltikum har varit något av en blind fläck för vänstern. Den blin- da fläcken fungerar så att man, under vissa förhållanden, inte ser sådant som finns på ett visst be- stämt, ganska kort, avstånd från betraktaren. Jag vill inte utesluta ideologiskt inflytande över denna blindhet.

De baltiska folken har rätt till självständighet. De har rätt att själva välja formerna för sin själv- ständighetskamp. Vi har inte rätt att mästra dem från Sverige, att uppmana dem till återhållsamhet, men inte heller att hetsa på dem! De känner bäst sina egna förhål- landen, sin styrka och svaghet. Kampen är deras.

Vi kan bara ge dem vårt oför- behållsamma stöd och vi kan kraft- fullt protestera mot hot, utpress- ning, trakasserier. Vi kan kraft- fullt uppmana Gorbatsjov: häv blockaden av Litauen! Förhandla med den litauiska regeringen!

Språkets makt

Brasafon på Kvarnbyskolan i Malmö onsdag 9 maj kl 19. Hur behärskar vi andra med hjälp av språket? Hur behärskar vi språ- ket för kommunikation med människor. Språkprofessor Ulf Teleman inleder. För samäkning ring 040-494313 eller 465265.

VECKOBLADET. Utges av Vpk Lund. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 100 kr per år. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättn. o lay-out: VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksgr. 5. T.11 51 59 onsd. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: ABFacktryck, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet.

NY ADRESS.....

forts fr sid 1

Norden" *Catta Jönsson*..nästa fre: "Sex och kvinnosyn i några religiösa rörelser" *Marianne Görman*. **Smålands** Kastanjeg.7. må-fre exp-tid 12-15 samt tors även 16-19. Bostadsexpon-to 17-19. Fre 16 öppnar café, 18.30 Smålands poeter gör ett suggestivt framträdande. 19.30 Fri scen - fritt fram för allt och alla, chockerande eller ej. 20.30. Fäbodsteatern - med texter av Marrinetti och de andra italienska futuristerna. 21.00. Duo Bel Amore - tonsatta dikter av poeter världen över. Lö 16 Café öppnar. 20.00 Kortfilmer - alla möjliga om allt möjligt av alla möjliga. (Extrasant: "Allt är möjligt" Sveriges Kvamintressenters bidrag till filmfestivalen i Moulin Rouge). 22.30 "Sirocco" - heta rytmer från Afrika (Starkölspub). Sö 12.00 Matiné - Alice i underlandet. 14.00 Vanjas Vänner - spelar Onkel Vanja av A Tjechov. 16.00 Blåskvintet - som blåser liv, till och med i stenar. 17.00 Shita Gruppen - isländska dansare som definitivt inte är traditionella. 18.00 Symposium - författare om svartsyn i litteraturen. Ti styrelsemöte 18.00 To Råkkexp 18-20. Pub med bandet William 22-02. **Lunds Miljögrupp** Må medlemsmöte Bantorget 5, 19.00 **amnesty international** On 19.30 Informationsmöte för nya medlemmar och andra intresserade i Stadsbibliotekets studiecirkelrum. **Konsumentrådgivning** av kommunens rådgivare Krister Palmkvist och Gunilla Ekberg på följande tider: Måndag - onsdag telefon-tid 9.00-12.00 Besöks-tid 9.00-12.30 13.30-16.00 Torsdag stängt. Fredag besöks-tid 9.00-16.00. Tel. 15 59 50, 15 59 51, adress Katteland 6, 222 23 Lund.

En sanning i Jena?

I VB nr 15 anser sign J.O. det vara tragiskt att jag fick representera vpk på en student-afton om kommunismens framtid, ity mina "ideologiska positioner" inte överensstämmer med VPK:s".

Kära nån, det tragiska har nog större dimension - men vad de ideologiska positionerna beträffar vore det rätt intressant att få ta del av recensentens informationer rörande vpk:s dito, så här inför kongressen ...

Eller är det fråga om en förväxling? Att man förväxlar partiet och en grupp inom vpk Lund? Förmodligen det senare:

det är inte ovanligt inom slutna grupper att alla meddelanden om en extern mångfald betraktas som ett hot mot den egna linjen (läs här: den s k Lunda-linjen). En liknande uppfattning förfäktades med eftertryck av en viss potentat på sin tid. Och tyvärr omvandlas ju inte alla gamla gäng till döda poeters sällskap. Somliga blir aldrig mer än överåriga gymnaster.

Joachim Lentz

Barnomsorg à la vpk?

Till skillnad från övriga partier har vpk försökt bedriva en barnomsorgspolitik som konsekvent sätter barnens behov i förgrunden. Barnomsorgen ska inte bara vara barnpassning eller tjäna som förvaringsplats för barnen under föräldrarnas arbete. Tvärtom har vpk genom åren, både centralt och lokalt, lagt förslag som syftar till kvalitetshöjningar i olika avseenden och kvantitativa förbättringar (lagstadgad rätt till dagis osv). Därför kan jag nu inte annat än bli besviken när vpk i Lund genom (säregen!) medverkan i beslut i socialnämnden 900418 bidragit till allvarliga försämringar av barnomsorgen: överinskrivningar, försämrad kontinuitet i omsorgen för barn som får syskon, tidsdifferenterad taxa (billigare efter kl 15) som blir en "klass-taxa" mm.

Visserligen befinner sig Lunds kommun (som andra kommuner) pga en marknadskonform regeringspolitik i en akut situation vad gäller balansen mellan tillgängliga resurser och uppgifter, men för den skull får vi inte helt tappa huvudet och sälla oss till det övriga "röjargänget". Istället för osthylve och generella nedskärningar inom alla verksamhetsområden/program måste krisen mötas med utgångspunkt från medborgarnas behov och en prioritering mellan verksamheter. Vår uppgift måste vara att så långt möjligt mildra den nationella politikens följder för de mest utsatta och på de områden där den kommunala verksamheten betyder mest (socialt, emotionellt, psykologiskt) etc för den enskilde. I ett sådant perspektiv intar barnomsorgen,

jämte exempelvis äldreomsorg, utbildning och barnkultur, en särställning som särskilt skyddsvärd. Pga karaktären i dessa verksamheter (mellanmänniska relationer, emotionella och sociala bindningar, långvarig tidshorisont), få reella alternativ för den enskilde etc) skiljer de sig väsentligen från mycken annan kommunal verksamhet, som följaktligen "väger lättare". På sådana skyddsvärda områden kan vi aldrig tillåta några försämringar, tvärtom måste vi fortsätta arbeta för såväl kvalitativa som kvantitativa förbättringar. Därför kan vi inte heller, som Sven-Bertil Persson i socialnämnden i det aktuella beslutet gjort, ställa grupper inom dessa verksamhetsområden mot varandra (här barn i barnomsorgen mot de i kön). I det aktuella fallet drabbas dessutom en redan utsatt och, med rätta, besviknen personalgrupp av än större osäkerhet i arbetet och sämre förutsättningar för arbets-tillfredsställelse. Inte lär detta förbättra den kvantitativa personalsituationen. Det förment goda blir härigenom än mer det ondas bundsförvant.

Lars Ericsson
nyinflyttad vpk-are

Kommentar till Lars E

Först: Beslutet om överinskrivning fattades av socialdemokraterna och miljöpartiet, utan Vpk:s medverkan! (De borgerliga partierna presenterade ett förslag som skulle inneburi ytterligare överinskrivning).

Den differentierade taxan, med lägre avgift fram till kl 15.00 accepterade jag därför att nämnden samtidigt fattade beslut att sänka minsta omsorgsbehovet för plats på daghem från 30 till 20 timmar per vecka. Barn med omsorgsbehov under 30 timmar har tidigare endast anvisats plats i familjedaghem, där man har lägre taxa vid lägre omsorgsbehov. Beslutet innebär inte höjd taxa för någon!

Jag medverkade, som sagt, inte i beslutet om överinskrivning. Däremot lade jag ett annat förslag, som i och för sig kan diskuteras (vilket jag naturligtvis också gjort, både med Vpk:s styrelse och Vpk:s kommunalpolitiska grupp). Förslaget innebär att barn inom den kommunala barnomsorgen som får småsyskon lämnar sin plats under 10 månader, med start 1-2 månader efter småsyskonets födelse. Därefter har man rätt att komma tillbaka till sin plats igen, på full tid. Detta skulle betyda att alla barn som får småsyskon måste

lämna sin plats temporärt. Idag gör knappt hälften av barnen uppehåll från den kommunala barnomsorgen 6-18 månader i samband med att dom får småsyskon.

Jag menar naturligtvis att kön till den kommunala barnomsorgen i första hand skall byggas bort! En omfattande utbyggnad är också planerad för 1990 och 1991, 7-800 platser. Detta skulle inneburi full behovstäckning i slutet av 1991, om det inte varit så att antalet platser i familjedaghem minskat med 230. Eftersom jag inte bedömer det möjligt att hitta nya lokaler eller få fram nya stadsplaner för att bygga ut ytterligare, gjorde jag det som LE menar att man inte som vpk-are får göra: jag ställde olika gruppers behov mot varandra. Och då gjorde jag den bedömningen att de barn som finns i barnomsorgskön får gå före de barn som har en föräldraledig förälder hemma.

Sven-Bertil Persson
v ordf i socialnämnden

Mytil & Daniel gifte sig 30.4.

MÖTE
MÖTE MÖTE
MÖTE MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET. Sö 6.5 kl 18.45 rep på Kapellsalen. Nytt arrangemang + utvärdering av första maj. Ol. HANNAS FLÄKT. Lö 5.5 kl 10 rep på Palaestra inför kvinnopolitiskt appellmöte på Märtenstorg 10.45-12. Efter lite mat spel för nicaraguanska kvinnoorganisationen AMNLAE till kl 15. Sö 6.5 rep på Palaestra kl 17.30.

KOMPLO arrangerar TEMAMÖTE på månd 7.5 kl 19.00 på Vpk-lokalen. Vi behandlar två teman: a) Barnomsorgen. B) Den bilfria innerstaden.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl a Finn Hagberg, Rune Liljekvist och Gunnar Sandin

Kontaktredaktör för nästa nummer
Gunnar Sandin, tel 135899.